

כדורגליזציה של הפוליטיקה

הדקה ה-7,752 העולם
תוקף, אך ישראל הודפת

1. טאקטיקת החזקת הכדור — ביזבוז זמן ע"י החזקת הכדור ברגלי שחקנינו, בידי השוער ובי שטחנו זמן רב ככל האפשר.
2. טאקטיקת הרחקת הכדור — ביזבוז זמן ע"י הרחקת הכדור משטחנו אל שטח האויב ומחוץ לקוי המגרש במהירות האפשרית.
3. טאקטיקת הפציעות המדומות — ביזבוז זמן ע"י ביום פציעות של שחקנינו, דבר הגורם מיידית להפסקת המשחק.
4. יזאקטיקת ההסברה ביציעים — טאקטיקה זו שונה מהאחרות בכך שהיא אינה מייחסת כל חשיבות למתרחש במגרש, ומטילה את כל כובד המשחק לשיכנוע הצופים בצידקת משחקנו.

הרבה פעמים מועלית ההאשמה החריפה כאילו יש פוליטיזציה של הכדורגל, אבל אף פעם לא הועלה תה האשמה החביבה כאילו יש כדורגליזציה של הפוליטיקה.

אז אם אף אחד לא עשה את זה עד היום, אז הנה אני עושה את זה היום —

יש כדורגליזציה של הפוליטיקה.

מדינת ישראל, נדמה לעיתים, משחקת בפוליטיקה העולמית כמו קבוצת כדורגל מחורבנת מליגה ז'.

כך נתפסת הפוליטיקה בראשי הפוליטיקאים הבכירים שלנו — כמו שנתפס הכדורגל ברגלי הכדורגלנים בצ'חונה שלנו.

המחלוקות הפוליטיות בישראל הם על הדגש. כולם מסכימים בצורך להרוויח זמן. כולם מסכימים בצורך לבזבז זמן. כולם מסכימים בצורך לנקוט בכל הטאקטיקות האפשריות לצרכים אלו. אך לכל פוליטיקאי יש דגש משלו באשר לטאקטיקה העיקרית — זה שם את הדגש על החזקת הכדור בידי השוער, זה שם את הדגש על מסירות קצרות בין שחקנינו לבין עצמם, זה שם את הדגש על הרחקת הכדור משטחנו, זה שם את הדגש על החזקת הכדור בשטחנו, זה שם את הדגש על חלוקת כרוזים בכניסה לאיצטדיון.

יכול להיות שהם צודקים.

יכול להיות שאם נרוויח זמן יהיה לנו מספיק זמן לבזבז, כדי להרוויח זמן, ואם נבזבז זמן יכול להיות שנרוויח זמן, כדי שנוכל לבזבז אותו, על מנת להרוויח זמן, לצורכי ביזבוז זמן, שיביאו לרווח זמן.

אבל בינתיים, בזמן שהורווח או בזבזו, מקבלים אזרחי ישראל, תמורת מיטב כספם, כדורגל מחורבן, שאינו שווה את המגרש שעליו הוא משוחק.

אז אם לא יחול שינוי מייד, אני שוקל בהחלט את הרעיון לעבור לקריקט. מה יש?

הכל נראה כמו משחק כדורגל. בריה"מ מספקת כל הזמן כדורים נגדנו מן האגף השמאלי. ארה"ב תומכת נגדנו בכדורים מאגף ימין. השלישיה הפועלת קארטר, ואנס ובוז'נסקי לוחצת אותנו במרכז. אש"ף מפעיל נגדנו את הקיצונים. רצי השוק האירור פי דוחפים כדורים להתקפה נגדנו. מגיני העולם השלישי מגיחים להתפרצויות נגדנו. החלוצים הערביים בים בועטים לשערנו מכל מצב. הלובים משחקים נגדנו קסח. הסעודים מרימים נגדנו כדורים. הסטייט דיפרטמנט עושה לנו משולשים. הנפט הערבי עושה לנו בוך במגרש. האו"ם עולה עלינו מתפקיד הבלם למטרות תקיפה. ובכלל — המצב חמור.

אסטרטגיית המשחק הישראלית, על כן, היא להרוויח זמן ע"י ביזבוז, או כפי שזה נקרא בעגה המקצועית „ישראל משחקת על זמן“.

בין כל מאמני הכדורגל, הפרשנים והמשקיפים שוררת תמימות-דעים מוחלטת באשר לצורך „לשחק על זמן“. אך חילוקי-דיעות מהותיים קיימים באשר לדרך הטאקטית של ביזבוז הזמן לצורך המטרה האיסטרטגית של הניסיון להרוויח זמן.

ארבע האסכולות היסודיות לגבי טאקטיקת המשחק שעל ישראל לנקוט הן:

חאנדה היה חנוד
ישראל — סעודיה 1:2 (0:1). שערם — לישראל: מלמיליאן והרצוג. לסעודיה: בארווי. כ"ץ קיצין בהגנת היריב

ישראל — דעת הקהל 0:1 (0:0). שערם — לישראל: כ"ץ.

יש ידן ויש דיין
ישראל — ארה"ב 0:2 (0:1). שערם — לישראל: ידן ודיין.

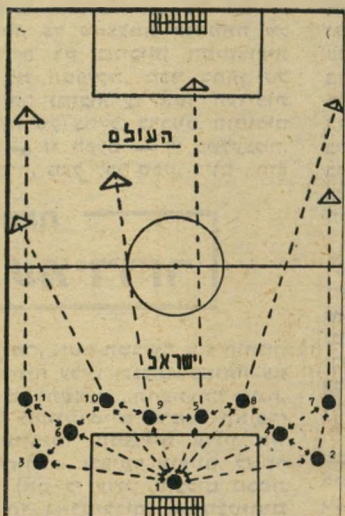
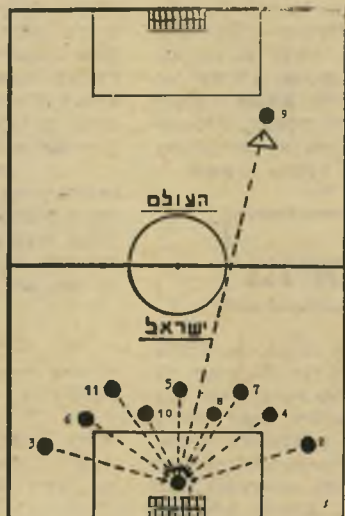
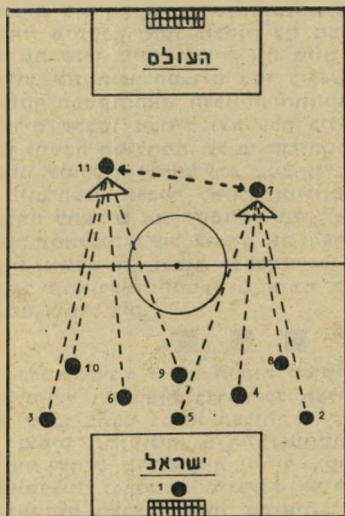
חאפז נחפו וחורובין הרביץ
ישראל — סוריה 1:3 (1:0). שערם — לישראל: הורובין (3). לסוריה: אסאד.

אריק שאג — מי לא ירה?
ישראל — העולם 0:1 (0:1). שערם — לישראל: שרון.

ישראל ערפה את עראפת
ישראל — אש"ף 2:7 (2:2). שערם — לישראל: גור (2), שומרון, פרס, רבין, וויצמן ובגין. לאש"ף: חבש וחדאד.

אין חסינות לחוסיין
ישראל ב' — ירדן 0:4 (0:2). שערם — לישראל: ארליך, שוסטק, סבידור ושמיר.

ניצחון בגין מנחם
ישראל — מצרים 2:3 (2:1). שערם — לישראל: בגין (3). למצרים: סאדאת (2).

ג — שיטת הפריצה (1-8-2)
בשיטה זו מגוננים שמונה משחקני השדה על השער ומונעים את הבקעתו. הם מסודרים בשלושה קווי הגנה מדורגים, המאפשרים ניידות מירבית לעבר על איזור סכנה — למשל על-ידי תנועת קדימה של המגינים (2 ו-3) לעיבוי הקו הראשון.
ביזבוז הזמן נעשה על-ידי הרחקת כל כדור מרגלי שחקני ההגנה אל תוך שטח האויב, שם נמצאים שני הקיצונים הפורצים (7 ו-11). שתפקידם להחזיק בכדור זמן רב ככל האפשר, אם על-ידי תנועה איתו ואם על-ידי צוע מסירות ארוכות בינם לבין עצמם. ביזבוז זמן נוסף מתבצע בשיטת הפציעות המדומות, לפי הוראות המאמן.

ב — שיטת הציפור (1-9-1)
בשיטה זו מגוננים תשעה משחקני השדה על השער ומונעים את הבקעתו. הם מסודרים במעין „מניפת הגנה“ ניידת המאפשרת סתימה מיידית של כל פירצה — למשל על-ידי תנועת המקשרים (8 ו-10) לפנים, לאחור ולצדדים.
ביזבוז הזמן מתבצע על-ידי החזרת כל כדור אל השוער, האוחז בו בידי ככל האפשר ובוטע אותו עמוק לתוך שטח האויב, מתוך כוונה שהחלוץ המרכזי (9), המשחק בתפקיד „הציפור“, יחזיק בכדור זמן רב ככל האפשר ואף יטריד את הגנת האויב.
ביזבוז זמן נוסף נעשה על-ידי התחזות השחקנים „כפצועים“, לפי הוראות המאמן.

א — שיטת הבונקר (1-10)
בשיטה זו מגוננים כל עשרה משחקני השדה על השער ומונעים את הבקעתו. הם מסודרים בשלושה קווי הגנה צפופים, כשכל אחד מהם ניתן לעיבוי מיידית — למשל על-ידי נסיגה של שני הקיצונים (7 ו-11) לאחור.
ביזבוז הזמן נעשה על-ידי מסירות ארוכות בין שחקני השדה לשוער ולהיפך, מסירות קצרות בין שחקני השדה לבין עצמם, והרחקת הכדור הרחק אל שטח האויב או אל מעבר לקווי המגרש, על-ידי שחקני קו ההגנה הראשון.
ביזבוז נוסף של זמן מתבצע על-ידי כך שהשוער מחזיק בידיו בכדור ככל האפשר, וכל השחקנים משחקים כ„פצועים“ או „נפגעים“ לפי הוראות המאמן.

אלו שיטות המישחק העיקריות